

Naučná stezka

ZLATÝ KŮŇ

Širokolisté teplomilné trávníky

Na kdysi odlesněných místech s hlubší a vlhčí půdou se v průběhu staletí vyvinuly širokolisté teplomilné trávníky. Jsou to porosty s převládající válečkou prapořitou (*Brachypodium pinnatum*) a sveřepem vzpřímeným (*Bromus erectus*), ve kterých kvetou četné suchomilnější byliny, např. pcháč bezlodyžný (*Cirsium acaule*), chrpa čekánek (*Centaurea scabiosa*), jahodník trávnice (*Fragaria viridis*), bělozářka větevnatá (*Anthericum ramosum*) nebo poloparazitický černýš rolní (*Melampyrum arvense*). Na rostliny je vázáno mnoho druhů živočichů, zejména bezobratlých. Poletují zde motýli, jejichž housenky jsou potravně vázány na určité druhy rostlin. Potravou housenek černobíle zbarveného okáče bojinkového (*Melanargia galathea*) je válečka prapořitá, některé druhy kostřav nebo sveřep vzpřímený. Těmito a dalšími druhy trav se živí i housenky hnědě zbarveného okáče metlicového (*Hipparchia semele*). Hostitelskou rostlinou červenočerné vřetenušky obecné (*Zygaena filipendulae*) je štírovník růžkatý (*Lotus corniculatus*). Na čičorce pestré (*Securigera varia*) se vyvíjí modrásek podobný (*Plebejus argyrognomon*). Na sešlapávaných místech žije ve svých norách cvrček polní (*Gryllus campestris*), který je na rozdíl od býložravých motýlů všežravcem. Hmyzem se tu živí ještěrka obecná (*Lacerta agilis*). Predátorem, jehož většinu potravy tvoří právě ještěrky, je pak užovka hladká (*Coronella austriaca*).

Dlouhodobá existence teplomilných trávníků závisí na trvalém obhospodařování (na pastvě nebo na kosení). Na rozdíl od krasových skalních stepí tyto trávníky tedy nepovažujeme za bezlesí

1. Pcháč bezlodyžný

8. Jahodník trávnice

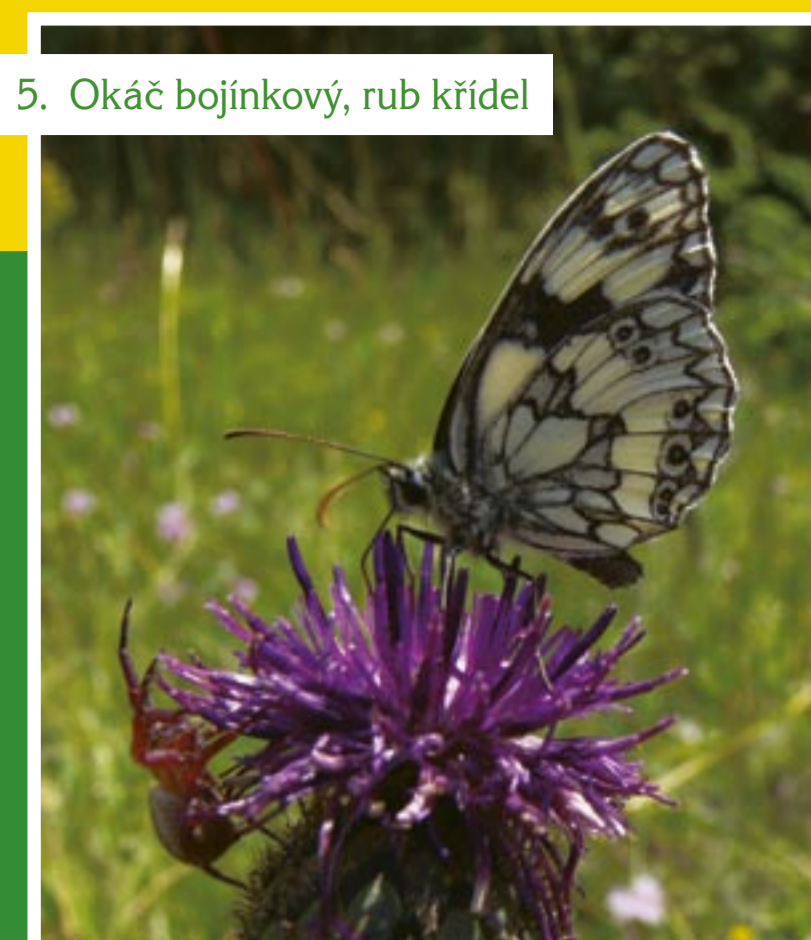
2. Užovka hladká, detail hlavy

Chrpa čekánek

7. Černýš rolní

5. Okáč bojinkový, rub křídel

4. Okáč metlicový, rub křídel

6. Modrásek podobný

3. Cvrček rolní

prvotní (primární), nýbrž za bezlesí druhotné (sekundární). Pokud bychom přestali tyto biotopy obhospodařovat a nechali je během několika desítek let spontánně zarůst křovinami, z území by zřejmě vymizela řada druhů rostlin i živočichů, které se zde vyskytují právě jen v těchto trávnících. Lidské zásahy jsou proto v tomto případě žádoucí a podporují pestrost živé přírody. V posledních letech na území Zlatého koně proto probíhá řízená pastva v rámci péče o zdejší biotopy. Vliv pastvy na květenu i zvířenu je přitom sledován týmem odborníků a kontrolní plošky jsou přitom chráněny v přenosných drátěných klecích.

Z tohoto stanoviště můžete pokračovat dál po hlavní trase naučné stezky (tedy směrem k lomu Na Kobyle, pokud jdete od vrcholu Zlatého koně) nebo lze odbočit zkratkou k parkovištím u hlavní přístupové cesty ke Koněpruským jeskyním (tato zkratka je na mapce znázorněna přerušovanou čarou).

Autoři snímků: Jan Hrubý; 7: Petr Hůla; 5: Pavel Šprýnar; 1, 3, 4, 6, 8: Jaroslav Veselý; 2: krasby; archiv Správy CHKO Český kras; text Pavel Šprýnar
Naučnou stezku v roce 2006 zřídila Správa chráněné krajinné oblasti Český kras, 267 18 Karlštejn 85, tel.: +420 311 681 713, e-mail: ceskras@nature.cz, www.ceskykras.nature.cz
Grafické zpracování a tisk: Zákut

